

تقریب برآوردگر بیز، با رویکرد باورمندی و کاربرد آن در تعیین حق بیمه محصول گندم آبی در ایران

دکتر امیر تیمور پاینده نجفآبادی*، سهراب صدری**
بازنگری و تکمیل: حسین رسول‌اف (فراوند)

چکیده

در علم بیم‌سنجی یا آکچواری، فرمول باورمندی دقیق، هنگامی برقرار است که: نخست، توزیع اندازه ادعاها به خانواده نمایی تعلق داشته باشد؛ دوم، توزیع پیشین با توزیع اندازه ادعاها مزدوج باشد و سوم اینکه تابع زیان، مربع خطا در نظر گرفته شود. اگر هر کدام از شرایط پیشگفته، نقض شود، دیگر فرمول باورمندی دقیق برقرار نیست. در همین راستا، این مقاله به کمک روش حداقل میانگین مربعات خطا، رویکردی ساده و کاربردی برای نظریه باورمندی ارائه می‌دهد؛ بدینسان که (با در نظر گرفتن تابع زیان دلخواه و توزیع پیشین دلخواه) برآوردگر بیز (Bayes) را به وسیله ترکیبی محدب از میانگین مشاهدات و میانگین توزیع پیشین، تقریب می‌زند؛ که این همان فرمول باورمندی دقیق است. در ادامه نتایج به دست آمده، با فرض اینکه اندازه ادعاها به صورت لوگ مقعر توزیع شده باشد، به کلاس برآوردگرهای باورمندی خطی گسترش داده خواهد شد. این مقاله با درهم آمیختن ایده‌های ارائه شده از سوی پاینده (در سال ۲۰۱۰) و پاینده و همکاران (در سال ۲۰۱۲) به دنبال ارائه روشی تقریبی مبتنی بر روشهای بیزی است. در پایان، فرمولهای به دست آمده برای تعیین حق بیمه محصول گندم آبی، به کار گرفته خواهد شد.

کلیدواژه‌ها:

تابع زیان، برآوردگر بیز، فرمول باورمندی خطی، توزیع لوگ مقعر، بیمه محصولات زراعی.

E-Mail: amirtpayandeh@gmail.com

E-Mail: sohrab.sadri1366@gmail.com

* دانشیار دانشکده علوم ریاضی دانشگاه شهید بهشتی

** دانش‌آموخته کارشناسی ارشد بیم‌سنجی از دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

نظریه باورمندی^۱، یکی از مهمترین زیرساخت‌های بیم‌سنجی^۲ است. گرچه نظریه باورمندی، نزدیک به ۱۰۰ سال پیشینه دارد؛ ولی این نظریه پس از گسترش نظریه آمار بیزی^۳ و در پایان دهه ۷۰ میلادی، برای نخستین بار در صنعت بیمه به کار گرفته شد. با این حال، باورمندی و روشهای مبتنی بر آن، طی سه دهه اخیر چنان مورد توجه قرار گرفته است که امروزه به‌عنوان مهمترین روش در نرخگذاری تجربی شناخته می‌شود.

گرچه نظریه باورمندی بیش از چهار دهه است که در تعیین حق بیمه خودرو به کار می‌رود؛ ولی هنوز جایگاه واقعی خود را در صنعت بیمه و بویژه در بخش بیمه کشاورزی، پیدا نکرده است و اقدامهایی که در این زمینه انجام گرفته نیز، (چه در ایران و چه در دیگر کشورها) بیشتر به پژوهشهای دانشگاهی، محدود بوده است. از برجسته‌ترین پژوهشها و کاربردهایی که برای نظریه باورمندی در قلمرو بیمه کشاورزی در ایران انجام پذیرفته است، می‌توان به پایان‌نامه ارائه‌شده از سوی لیلا بیطرف، به راهنمایی دکتر سیامک نوربلوچی اشاره کرد (۵).

ویتنی^۴ در سال ۱۹۱۴ برای نخستین بار، فرمول باورمندی خطی را معرفی کرد. بیلی^۵ در سال ۱۹۵۰ رابطه آمار بیزی و فرمول باورمندی را نمایش داد و پس از آن بود که توجه بسیاری از آماردانان به این فرمول جلب شد. بیلی نشان داد که در مسئله برآوردیابی بیزی، برپایه فرض اینکه: ۱- توزیع متغیرهای تصادفی به خانواده نمایی تعلق داشته باشد، ۲- توزیع پیشین

1. Credibility
2. Actuary
3. Bayesian Statistics
4. Withney
5. Bailey

مزدوج باشد و ۳- تابع زیان، مربع خطا در نظر گرفته شود، آنگاه براوردگر بیز^۱ به دست آمده با فرمول باورمندی خطی معرفی شده از سوی ویتنی، یکسان خواهد بود.

این حقیقت، راه میانبری را برای محاسبه براوردگر بیز نشان می‌داد و آن نیز، به کاربردن فرمول باورمندی خطی بود؛ ولی سه شرطی که بیلی برای تحقق یافتن این هدف معرفی کرده بود، در عمل، بهره‌گیری از این ایده را به فراموشی می‌کشاند؛ بویژه در زمینه بیم‌سنجی که بیشتر داده‌ها، هیچ یک از این شرطها را نداشتند.

در سال ۱۹۶۷ بولمن^۲ ثابت کرد که فرمول باورمندی خطی، آماره‌ای با توزیع آزاد (ناپارامتری) است که بدون نیاز به پذیرفتن فرضی درباره توزیع متغیرهای تصادفی مورد بررسی، برقرار است. بولمن، به همراه استراب^۳ و لندزمن^۴ موفق شدند، ساختار نظریه باورمندی را عوض کنند و بر چالشهای برگرفته از عضو خانواده نمایی نبودن و مزدوج نبودن توزیعهای پیشین چیره شوند؛ ولی با این همه، چالش برخاسته از به کارگرفته نشدن تابع زیان مربع خطا، همچنان برجای ماند.

در این مقاله، افزون بر ارائه روشی برای برطرف کردن مشکل یا چالش در زمینه شرط سوم (تابع زیان مربع خطا) نتایج به دست آمده، به کلاس براوردگرهای باورمندی خطی، تعمیم داده خواهد شد. به دیگر سخن، با به هم آمیختن ایده‌های ارائه شده از سوی پاینده در سال ۲۰۱۰ (۹) و پاینده و همکاران در سال ۲۰۱۲ (۱۰)، روشی تقریبی مبتنی بر روشهای بیزی ارائه خواهد شد و در پایان، به عنوان کاربردی برای فرمولهای ارائه شده، با در اختیار داشتن اطلاعات مربوط به شانزده سال گذشته بیمه محصول گندم آبی در کشورمان، حق بیمه این محصول را برای سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ پیشبینی خواهیم کرد.

1. Bayes' Estimator
2. Buhlmann
3. Strub
4. Landsman

بنیادهای نظری پژوهش

سادگی فرمولهای اثبات شده در نظریه باورمندی و فراگیر و همگانی بودن فرضهای به کار رفته در آن، از مهمترین عواملی به شمار می آید که باعث گرایش و توجه روز افزون به این نظریه شده است. از سویی، نیاز و بایستگی در بهره گیری از فرمولهای ساده و کارآمد در صنعت بیمه، بویژه در بخش کشاورزی، بیشترین نقش را در برگزیدن این رویکرد برای تعیین حق بیمه گندم آبی در این پژوهش، داشته است.

در ادامه این بخش، قضیه ها و روابطی که برای پیشبینی حق بیمه محصول گندم به کار خواهند رفت، معرفی می شود. در آغاز، چند واژه مهم برپایه موضوع پژوهش، تعریف می شود:

مورد بیمه: محصول زراعی یا دامی که زیر پوشش بیمه قرار می گیرد.

عوامل خطر زیر پوشش: عوامل خطر، عواملی هستند که اگر در طول دوره قرارداد بیمه، به مورد بیمه خسارت برسانند، بیمه گر موظف به پرداخت غرامت به بیمه گذار می شود.

بیمه گر: در اینجا، صندوق بیمه کشاورزی یا نمایندگان آن است که نسبت به اجرای برنامه بیمه بر طبق شرایط آیین نامه و مفاد قرارداد اقدام می کنند.

بیمه گذار: شخصیت حقیقی یا حقوقی است که محصول خود را با پرداخت حق بیمه مقرر در برابر عوامل خطر مشخص در آیین نامه بیمه هر محصول، بیمه می کند.

حق بیمه: مبلغی است که بیمه گذار برای بیمه شدن، به بیمه گر پرداخت می کند.

گزینه: گزینه نخست (گزینه عمومی): محاسبات، براساس هزینه تولید یک هکتار زراعت، انجام می گیرد. دیگر گزینه ها (گزینه انتخابی): محاسبات، براساس ارزش تولید یک هکتار زراعت، انجام می پذیرد.

گرامت: وجهی است که پس از رویدادن خطرهای زیر پوشش و ایجاد خسارت، براساس نظر کارشناس اعزامی، محاسبه، و برپایه ضوابط نگاشته شده در آیین نامه و دستورعمل اجرایی هر زراعت، تعیین، و به بیمه گذار پرداخت می شود. گفتنی است، میزان گرامت در زراعتهای گوناگون، متناسب با گزینه انتخابی، مرحله پیشرفت عملیات زراعی در زمان رویدادن خسارت، و درصد خسارت، متفاوت است و در هر حال، حداکثر مقدار آن در یک هکتار، از میزان حداکثر تعهد بیمه گر نگاشته شده در متن بیمه نامه، افزایش نخواهد یافت.

ضریب خطر: مجموع احتمال رویدادن هر یک از عوامل خطر زیر پوشش بیمه است که طی دوره بیمه ای ممکن است پدید آید و از راه بررسی چندین ساله نتایج به دست آمده از عملکرد، محاسبه می شود و در تعیین حق بیمه برای هر محصول به کار می رود.

حداکثر تعهد بیمه گر: حداکثر تعهدات صندوق بیمه برای جبران خسارت هر واحد بیمه ای (هکتار، قطعه، رأس و مانند آن) است.

بیمه عمومی: ارائه خدمات پایه و فراگیر بیمه کشاورزی براساس وضعیت عمومی تولیدی واحدهای بهره بردار در بخش کشاورزی است.

بیمه تکمیلی: پوشش بیمه ای فراتری است که بیمه گذار براساس توان واحد تولیدی خود، آن را بر می گزیند و هنگام رخدادن خسارتهای احتمالی، از دریافت گرامت متناسب با آن، بهره مند می شود. فرمولها و شیوه محاسبه تعرفه و حق بیمه مورد بیمه گندم نیز، چنین است:

$$\text{ضریب خسارت} \times \text{حداکثر تعهد بیمه گر} = \text{تعرفه}$$

$$\text{حق بیمه سهم بیمه گذار} + \text{حق بیمه سهم دولت} = \text{هزینه اداری} \times \text{تعرفه} = \text{کل حق بیمه}$$

$$\text{ارزش مورد بیمه} \div \text{گرامت پرداختی} = \text{ضریب خسارت}$$

که در فرمولهای پیشگفته:

حداکثر تعهد بیمه‌گر: برابر با حداکثر میزان غرامت پرداخت شدنی در گزینه مربوط است.

ضریب خسارت: از هماهنگ (موزون) کردن ضریبهای خسارت از آغاز فرایند بیمه‌پذیری محصول تا سال مورد نظر، به دست می‌آید.

هزینه اداری: ثابت و برابر با $1/2$ در نظر گرفته می‌شود.

ارزش مورد بیمه: از حاصلضرب سطح بیمه شده در حداکثر تعهد بیمه‌گر، به دست می‌آید.

در این بخش، دو لم^۱ یا برهان کمکی مهم که در محاسبه برآورد ضریب خسارت، به کار خواهد رفت، ارائه می‌شود. برای مشاهده دیگر لم‌ها (برهانهای کمکی)، قضا یا و همچنین، برهانهای مربوط به آنها، می‌توانید به منابع معرفی شده، رجوع کنید.

برهان کمکی یا لم شماره یک: فرض کنید که $\{Y_i\}_{i=1}^n$ یک اتورگرسیو با چگالی شرطی زیر:

$$p(Y_1|\theta) \propto N(\theta, \sigma^2) \text{ و } p(Y_i|Y_{i-1} = y_{i-1}, \theta) \propto N(\theta + \rho y_{i-1}, \sigma^2), \quad i = 2, 3, 4, \dots, n$$

برقرار است. همچنین، فرض کنید که توزیع پیشین $\pi(\theta) \propto N(\alpha, \beta^2)$ به طوری که پارامترهای $\rho, \sigma, \alpha, \beta$ داده شده‌اند و پارامتر θ باید تعیین شود. آنگاه برآوردگر بیز δ_π با در نظر گرفتن توزیع پیشین π و تابع زیان مربع خطا، چنین خواهد بود:

1. Lemma

در علوم ریاضیات، لم یا برهان کمکی یا صغرای قیاس منطقی (در منطق)، به گزاره یا به قضیه‌ای گفته می‌شود که به عنوان ابزاری برای به اثبات رساندن برهانی دیگر یا قضیه‌ای بزرگتر، به کار برده می‌شود (سروراستار).

$$\delta_{\pi}(\underline{Y}) = z_0\alpha + (1 - z_0) \sum_{i=1}^n \omega_i Y_i$$

به گونه‌ای که: $z_0 = \sigma^2 / (n\beta^2 + \sigma^2)$ و $\omega_i = 1 - \rho, i = 1, 2, \dots, n-1$ و $\omega_n = 1 - \sum_{i=1}^{n-1} \omega_i$

$$\omega_n = 1 - \sum_{i=1}^{n-1} \omega_i$$

برهان: رجوع شود به پاینده و همکاران (۲۰۱۲) (۱۰).

در اینجا، پیش از ارائه لم بعدی، دو تعریف مهم را یادآوری می‌کنیم.

تعریف توابع چگالی لوگ مقعر متقارن:

متغیر تصادفی \mathbf{X} با پارامتر مکانی θ دارای تابع چگالی لوگ مقعر متقارن f_0 است؛ اگر و تنها

اگر رابطه $f_0(x, \theta) \propto \exp \{-k(x - \theta)\}$ برقرار باشد که در آن k یک تابع در کلاس توابع

زیر است:

$$H^* = \{k: k \text{ متقارن حول صفر، صعودی و محدب است و مشتق آن مقعر است}\}$$

لگاریتم توزیع تجمعی یک توزیع لوگ مقعر، تابعی مقعر است. این واقعیت، کاربردهای مهمی

در اقتصاد، ریاضیات مالی و مانند آن دارد. برای نمونه، از جمله توزیعهای لوگ مقعر، می‌توان به

توزیعهای نرمال، لاپلاس و ویبل، اشاره کرد.

تعریف رده یا کلاس برآوردگرهای خطی بولمن:

$$D = \{\delta_{\underline{x}}: \delta_{\underline{x}}(\underline{x}) = \alpha_0 + \sum_{j=1}^n \alpha_j x_j, \alpha_0 \geq 0, \alpha_j \in [0, 1], j = 1, 2, \dots, n\}$$

برهان کمکی یا لم شماره دو: فرض کنید X_1, X_2, \dots, X_n به شرط پارامتر ریسک θ دارای

توزیع لوگ مقعر باشد. همچنین، فرض کنید δ_{π} برآوردگر بیز تحت تابع زیان Ψ و تابع توزیع

پیشین π باشد. آنگاه در رده یا کلاس حق بیمه‌های باورمندی خطی D برآوردگر بهینه‌ای که از

یکسو، میانگین مربع خطای بین براوردگر بیز δ_{π} و براوردگر باورمندی خطی $\delta_{\underline{x}}$ را کمینه

می‌کند، و از دیگر سو، آنتروپی شانون را بیشینه می‌کند، عبارت است از:

$$\delta_{\underline{x}}^*(\underline{x}) = \alpha_0^* + \sum_{k=1}^n \alpha_k^* x_k$$

به طوری که:

$$\alpha_0^* = \frac{E(\delta_{\pi}(\underline{X}))}{1 + \sum_{i=1}^n \exp\{-\lambda E(\delta_{\pi}(\underline{X})) \text{cov}(X_i, n\bar{X})/E(X_1)\}}$$

$$\alpha_k^* = \alpha_0^* \frac{\exp\{-\lambda E(\delta_{\pi}(\underline{X})) \text{cov}(X_k, n\bar{X})/E(X_1)\}}{E(X_1)}, \quad k = 1, 2, \dots, n$$

و λ نیز، از معادله زیر به دست می‌آید

$$K_1(\lambda) = K_2(\lambda) \quad (1)$$

که در آن $\underline{X} = (X_1, X_2, \dots, X_n)^T$ است و

$$K_1(\lambda) = \text{cov}(\delta_{\pi}(\underline{X}), n\bar{X}) \left(1 + \sum_{j=1}^n \exp\{-\lambda E(\delta_{\pi}(\underline{X})) \text{cov}(X_j, n\bar{X})/E(X_1)\}\right)$$

$$K_2(\lambda) = \sum_{j=1}^n \frac{E(\delta_{\pi}(\underline{X}))}{E(X_1)} \exp\{-\lambda E(\delta_{\pi}(\underline{X})) \text{cov}(X_j, n\bar{X})/E(X_1)\}$$

به طوری که $E(Y)$ نمایانگر امید دوگانه $E_{\pi}(E(Y|\theta))$ است و $\text{Cov}(Y, Z)$ نمایانگر کوواریانس

دوگانه $E_{\pi}(\text{Cov}(Y, Z|\theta)) + \text{Cov}_{\pi}(E(Y|\theta), E(Z|\theta))$ است.

برهان: رجوع شود به پاینده و همکاران (۲۰۱۲) (۱۰).

یافته‌های پژوهش و بحث

با توجه به این حقیقت که ادعاهای موجود در قراردادهای بیمه محصولات کشاورزی، بر پایه یکرشته عوامل طبیعی ناشناخته‌ای تدوین و منعقد می‌شود که نمی‌توان آنها را پیشبینی و یا از آنها جلوگیری کرد، از همین رو در این بخش، مدل‌های سری زمانی (که می‌تواند برای مدل‌بندی بسیاری از عوامل طبیعی به کار رود تا یک برآوردها برای عامل ریسک θ به دست آورد) برای محصول بیمه گندم در ایران براساس ضریب خسارت بین سالهای ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۰ به کار برده می‌شود. جدول شماره ۱، اطلاعات مربوط به بیمه محصول گندم را در ایران، بین سالهای ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۰ نشان می‌دهد و باتوجه به فرمولهای مربوط به محاسبه حق بیمه محصول گندم، تکمیل شده است؛ به دیگر سخن، مقادیر ضریب خسارت، سطح بیمه شده و غرامت پرداخت شده، از صندوق بیمه کشاورزی استعلام شده و دیگر موارد، براساس فرمولهای بخش پیشین، محاسبه و ارائه شده است. در ادامه این بخش نیز، با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای SPSS و Mini TAB، به تحلیل داده‌های این جدول خواهیم پرداخت.

جدول شماره ۱: اطلاعات مربوط به بیمه محصول گندم در ایران، بین سالهای ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۰

سال زراعی	سطح بیمه شده (هکتار)	غرامت پرداختی (میلیون ریال)	ضریب خسارت	حداکثر تعهد (میلیون ریال)	برآورد ضریب خسارت با فرمولهای صندوق
۷۵-۷۴	۱۳۰۵۹۴۲	۹۱۷۲	۰/۰۱۷۵	۰/۴۰۱۳۳۰۴	۰/۰۱۷۵۰۰۰
۷۶-۷۵	۱۱۳۴۹۶۶	۱۲۱۶۱	۰/۰۲۶۸	۰/۳۹۹۸۰۸۱	۰/۰۲۱۸۱۵۵
۷۶-۷۷	۱۱۲۷۷۳۴	۲۵۱۹۷	۰/۰۴۶۵	۰/۴۸۰۴۹۵۴	۰/۰۳۰۶۱۶۸
۷۷-۷۶	۱۲۰۹۵۶۲	۹۹۳۲	۰/۰۱۱۰	۰/۷۴۶۴۷۶۱	۰/۰۲۳۳۰۵۸
۷۸-۷۷	۹۵۳۱۹۷	۱۳۳۹۱	۰/۰۱۶۰	۰/۸۷۳۳۹۰۴	۰/۰۲۱۴۴۰۴
۷۹-۷۸	۸۲۴۳۷۹	۳۵۳۱۰	۰/۰۳۰۰	۱/۴۲۷۷۴۱۴	۰/۰۲۳۷۱۴۴
۸۰-۷۹	۱۰۴۲۸۰۶	۸۲۳۳۸	۰/۰۵۰۰	۱/۵۷۷۲۵۲۴	۰/۰۳۰۸۳۰۹
۸۱-۸۰	۱۲۷۴۳۷۷	۱۲۰۰۱۰	۰/۰۶۲۰	۱/۵۱۸۸۹۰۷	۰/۰۳۸۳۶۲۳
۸۲-۸۱	۱۳۲۱۰۶۰	۲۴۵۷۷۰	۰/۱۰۹۰	۱/۷۰۶۷۸۷۴	۰/۰۵۲۸۷۷۵
۸۳-۸۲	۱۵۱۰۳۳۶	۲۹۱۵۱۰	۰/۱۰۷۲	۱/۸۰۰۴۶۹۸	۰/۰۶۵۰۴۴۴
۸۴-۸۳	۱۴۴۹۷۰۸	۳۵۶۲۰۵	۰/۱۰۰۰	۲/۴۵۷۰۸۱۷	۰/۰۷۲۵۶۹۳
۸۵-۸۴	۱۴۴۷۵۲۶	۲۲۴۰۷۲	۰/۰۷۹۲	۲/۲۶۷۸۴۰۷	۰/۰۷۳۵۳۷۵
۸۶-۸۵	۷۹۷۳۴۴	۶۳۳۹۶۹	۰/۳۲۳۴	۲/۴۵۸۵۶۹۰	۰/۰۹۶۴۹۴۱
۸۷-۸۶	۱۲۲۱۷۵۸	۹۶۹۰۱۹	۰/۱۹۷۸	۴/۰۰۹۷۸۲۸	۰/۱۱۵۴۱۱۱
۸۸-۸۷	۱۲۹۳۴۲۹	۱۱۹۹۴۸۸	۰/۱۶۴۹	۵/۶۳۳۸۳۶۲	۰/۱۲۶۱۵۳۹
۸۹-۸۸	۱۱۵۷۲۳۱	۲۱۴۵۱۴۸	۰/۲۴۶۸	۶/۹۴۶۳۲۲۱	۰/۱۵۱۰۰۲۴

برگرفته از: یافته‌ها و محاسبه‌های پژوهش

نخست، مقدار ضریب خسارت مورد انتظار برای سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ برآورد می‌شود و در پایان، حق بیمه محصول گندم، با بهره‌گیری از فرمولهای مورد استفاده در صندوق بیمه کشاورزی، محاسبه خواهد شد.

از آنجاکه سری زمانی داده‌های ضریب خسارت، ناماناست، از همین‌رو، با بهره‌گرفتن از تبدیل لگاریتم، نامانایی این سری برطرف می‌شود. پس از برطرف کردن نامانایی سری، برای اطمینان یافتن از اینکه داده‌های تبدیل‌یافته، همچنان از توزیع نرمال برخوردارند، آزمون کولموگروف - اسمیرنوف و نمودار Q-Q نرمال، برای این داده‌ها انجام می‌گیرد که یافته‌های برگرفته از آنها، به ترتیب در جدول شماره ۲ و نمودار شماره ۱ نمایش داده شده است.

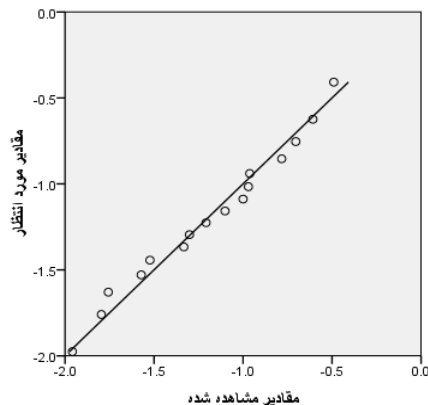
جدول شماره ۲: آزمون نرمال بودن توزیع لگاریتم ضریب خسارت از راه آزمون کلموگروف - اسمیرنوف

		لگاریتم ضریب خسارت
N		۱۶
Normal Parameters ^a	Mean	-۱/۱۹۱۶
	Std. Deviation	۰/۴۴۳۰۲
Most Extreme Differences	Absolute	۰/۱۰۵
	Positive	۰/۰۸۷
	Negative	-۰/۱۰۵
Kolmogorov-Smirnov Z		۰/۴۱۹
Asymp. Sig. (2-tailed)		۰/۹۹۵

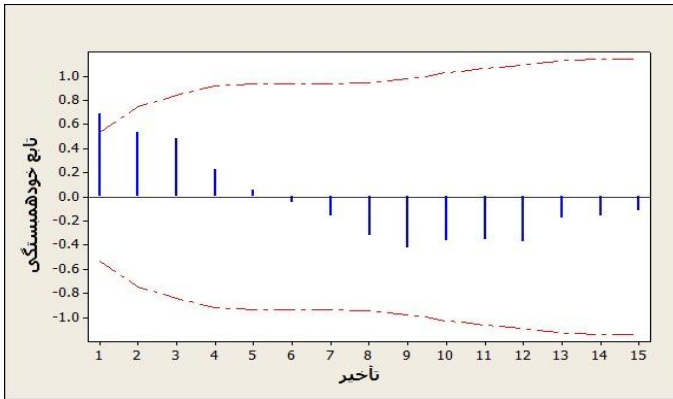
a. Test distribution is Normal.

برگرفته از: یافته‌های پژوهش

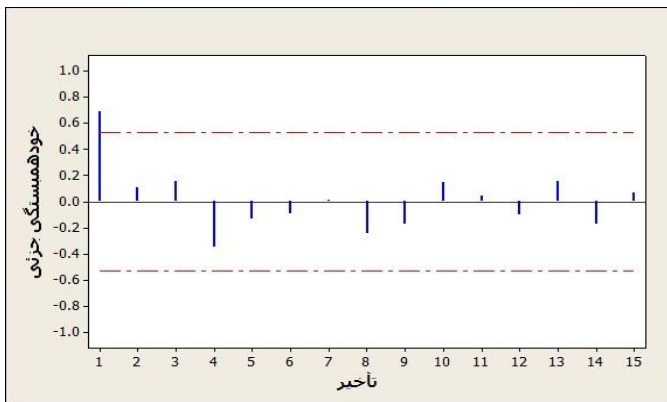
نمودار شماره ۱: نمودار Q-Q نرمال برای داده‌های لگاریتم ضریب خسارت

برای تشخیص دادن مدل مناسب برای سری زمانی داده‌های تبدیل‌یافته لگاریتم ضریب خسارت؛ یعنی $Y_i|\theta = \text{Log}_{10}(X_i|\theta)$ ، که در آن θ پارامتر ریسک است، نخست، نمودارهای توابع خودهمبستگی و خودهمبستگی جزئی، برای سری زمانی لگاریتم ضریب خسارت ترسیم می‌شود. نمودار شماره ۲ نمایانگر تابع خودهمبستگی است و نمودار شماره ۳ نیز، نشان‌دهنده تابع خودهمبستگی جزئی برای سری زمانی لگاریتم ضریب خسارت است. این توابع، مدل اتورگرسیو مرتبه یک را به‌عنوان مناسبترین مدل پیشنهاد می‌کنند. از میان مدل‌های درخور گزینش، مدل $\text{AR}(1)$ بدون ضریب ثابت، به‌عنوان مدل نهایی انتخاب می‌شود. جدول شماره ۳، اطلاعات مربوط به مدل‌بندی سری بدون ضریب عرض از مبدأ را نمایش می‌دهد.

نمودار شماره ۲: تابع خودهمبستگی لگاریتم خسارت

نمودار شماره ۳: تابع خودهمبستگی جزئی لگاریتم ضریب خسارت

جدول شماره ۲: برآورد پارامترهای مدل AR(1) بدون ضریب ثابت

تکرار	مقدار P	آماره T	خطای استاندارد ضریب	ضریب	نوع
۱۱	۰/۰۰۰	۱۹/۱۰	۰/۰۵۲۳	۰/۹۹۸۱	(AR(1)

برگرفته از: یافته‌های پژوهش

با توجه به مطالب پیشگفته، مشخص شد که داده‌های تبدیل یافته لگاریتم ضریب خسارت به شرط پارامتر ریسک θ ؛ یعنی $Y_i|\theta = \text{Log}_{10}(X_i|\theta)$ دارای توزیع نرمال با واریانس ثابت است و چون مدل $\text{ARMA}(p,q)$ مناسب برای مدل‌بندی این داده‌ها، اتورگرسیو مرتبه یک است، می‌توان از لم شماره ۱ برای تقریب براوردگر بیز پارامتر θ بهره‌گیری کرد. برپایه نمادگذاری لم شماره ۱ برای متغیر تصادفی پارامتر ریسک θ فرض می‌کنیم که $\theta \sim N(0/40, 0/25)$ است و با توجه به اینکه ضریب اتورگرسیو $\theta \sim N(0/40, 0/25)$ است،

متغیرهای تصادفی $\{Y_i\}_{i=1}^{16}$ توزیعی به شکل زیر دارد:

$$(Y_1|\theta) \sim N(\theta, 0/35)$$

$$(Y_i|Y_{i-1} = y_{i-1}, \theta) \sim N(\theta + 0/9981y_{i-1}, 0/35), \quad i = 2, 3, \dots, 16$$

همچنین برای دیگر ضریبها داریم:

$$\omega_i = 1 - \rho = 0/0019, \quad i = 1, 2, \dots, 15$$

اکنون با بهره‌گیری از لم شماره ۱ می‌توان براوردگر بیز δ را بدینسان، محاسبه کرد:

$$z_0 = \frac{\sigma^2}{n\beta^2 + \sigma^2} = 0/08046$$

$$\delta(\underline{Y}) = z_0 \alpha + (1 - z_0) \sum_{i=1}^{16} \omega_i Y_i = -0/5429$$

اینک برای محاسبه‌ی برآوردگر باورمند خطی بهینه δ_{opt} که در لم شماره ۲ معرفی شده

است، نخست، با بهره‌گیری از رابطه شماره ۱، ضریب λ را محاسبه می‌کنیم:

$$\lambda = \frac{-Ln(z_0)}{n(\beta^2 + \sigma^2)} = 0/2625$$

برای محاسبه ضریبهای α^* پس از ساده‌سازی فرمولهای ارائه شده در لم شماره ۲، داریم:

$$\alpha_0^* = \frac{\alpha}{1 + n \exp \{-\lambda n(\beta^2 + \sigma^2)\}} = 0/17487$$

و به‌ازای $k = 1, 2, \dots, 15$ نیز، داریم:

$$\alpha_k^* = \alpha_0^* \frac{\exp \{-\lambda n(\beta^2 + \sigma^2)\}}{\alpha} = 0/03518$$

افزون بر اینکه:

$$\alpha_{16}^* = \alpha_0^* \frac{\exp \{-\lambda \text{cov}(Y_{16}, \bar{Y})\}}{\alpha} = 0/0364$$

سرانجام نیز، برآوردگر بهینه باورمند خطی به شکل زیر محاسبه می‌شود:

$$\delta_{opt}(\underline{y}) = \alpha_0^* + \sum_{k=1}^{16} \alpha_k^* y_k = -0/4966$$

اکنون برای محاسبه حق‌بیمه محصول گندم برای سال آینده، تنها نیاز است که تبدیل زیر را به کار برد تا ضریب خسارت متناظر با برآوردگر بهینه باورمند خطی δ_{opt} به دست آید:

$$Y_i | \theta = \text{Log}_{10}(X_i | \theta) \Rightarrow X_i | \theta = 10^{\delta_{opt}}$$

به سخن دیگر، ضریب خسارت پیشبینی شده براساس اطلاعات ۱۶ سال گذشته که باید برای محاسبه تعرفه و کل حق بیمه محصول گندم برای دوره بعد به کار گرفته شود، برابر است با

$$10^{-0/4966} = 0/3187$$

در این راستا، جدول شماره ۴، تعرفه و کل حق بیمه محصول گندم را برای مقادیر حداکثر تعهد بیمه گر ۵، ۱۰ و ۲۰ میلیون ریالی ارائه می دهد.

جدول شماره ۴: تعرفه و کل حق بیمه محصول گندم برای سال زراعی ۹۰-۹۱ براساس برآوردگر باورمندی

کل حق بیمه (میلیون ریال)	تعرفه (میلیون ریال)	حداکثر تعهد بیمه گر (میلیون ریال)
۱/۹۱۲۲	۱/۵۹۳۵	۵
۳/۸۲۴۴	۳/۱۸۷	۱۰
۷/۶۴۸۸	۶/۳۷۴	۲۰

برگرفته از: یافته های پژوهش

با توجه به یافته های جدول شماره ۴، چنانچه صندوق بیمه کشاورزی برای سال زراعی آینده، خواهان عقد قرارداد با کشاورز گندمکاری باشد که یک هکتار زمین زیر کشت محصول گندم دارد و صندوق نیز، حداکثر به میزان ۵ میلیون ریال محصول وی را بیمه کند، آنگاه، کل حق بیمه دریافتی از سوی صندوق ۱/۹۱۲۲ میلیون ریال خواهد بود.

مقایسه حق بیمه صندوق با حق بیمه باورمندی بهینه خطی

در آغاز، با بهره گیری از فرمولهایی که از سوی صندوق بیمه کشاورزی مورد استفاده قرار می گیرد، ضریب خسارت مورد انتظار را برای سال زراعی ۹۰-۹۱ برآورد می کنیم:

$$X|\theta = \frac{\text{مجموع تمام غرامتهای سالهای پیش}}{\text{مجموع ارزش مورد بیمه شده در تمام سالهای پیش}} = 0/151$$

به روشنی می‌توان دید، تفاوت آشکاری میان ضریبهای خسارت برآورد شده با روش مورد استفاده در صندوق بیمه کشاورزی و روش به‌کار رفته در این پژوهش (مقاله) وجود دارد که باعث می‌شود، حق بیمه‌های این دو روش نیز، تفاوت بسیاری با یکدیگر داشته باشند. برای مشخص شدن این تفاوت، بهترین کار این است که جدول تعرفه و حق بیمه متناظر با ضریب خسارت برآوردشده از راه فرمول صندوق بیمه کشاورزی را نیز ترسیم کنیم. جدول شماره ۵، تعرفه و حق بیمه محصول گندم را برای سال زراعی ۹۰-۹۱ براساس برآوردگر صندوق و برای مقادیر حداکثر تعهد بیمه‌گر ۵، ۱۰ و ۲۰ میلیون ریالی، نمایش می‌دهد.

جدول شماره ۴: تعرفه و کل حق بیمه محصول گندم برای سال زراعی ۹۰-۹۱
براساس برآوردگر صندوق بیمه کشاورزی

کل حق بیمه (میلیون ریال)	تعرفه (میلیون ریال)	حداکثر تعهد بیمه‌گر (میلیون ریال)
۰/۹۰۶	۰/۷۵۵	۵
۱/۸۱۲	۱/۵۱	۱۰
۳/۶۲۴	۳/۰۲	۲۰

برگرفته از: یافته‌های پژوهش

جمع‌بندی و پیشنهادها

با مقایسه داده‌های جدولهای شماره ۴ و ۵ می‌توان نتیجه گرفت که حق بیمه دریافت شده از سوی صندوق بیمه کشاورزی، به تقریب برابر با نصف حق بیمه پیشنهادی این مقاله است که اختلاف بسیار زیادی به‌شمار می‌رود. بی‌گمان، بهترین راه پیش روی صندوق بیمه کشاورزی این است که به جای بهره‌گیری از روشهای آماری ابتدایی، روشهای علمی پیشرفته‌تری را برای برآورد پارامترهای مورد نظر خود، به‌کار گیرد.

از آنجا که نظریه باورمندی دارای توانمندی تعیین حق بیمه (یا هر پارامتر مطلوب دیگری) برای داشتنی با طبقات ریسک متفاوت است و طبقه‌بندی کردن مناطق کشاورزی نیز برای کشوری همچون

ایران، با توجه به تنوع جغرافیایی بسیار در میان مناطق، کاری بایسته به نظر می‌رسد، از همین رو پیشنهاد می‌شود، نخست، طبقه‌بندی مناطق کشاورزی براساس پارامترهای ریسک مورد نظر، انجام گیرد و سپس برای هر یک از این طبقه‌ها، روش ارائه‌شده در این مقاله، به کار گرفته شود تا محاسبه حق بیمه سال آینده برای آن طبقه و درنهایت برای کل کشور، صورت پذیرد.

در بخش کشاورزی، ممکن است خسارتهایی به صورت دوره‌ای تکرار شوند. برای نمونه فرض کنید که خشکسالی در دوره‌ای ده ساله به کشاورزی یک منطقه آسیب رسانده باشد و پس از آن، چند سال نیز شرایط عادی در آن منطقه برقرار باشد و آنگاه دوباره دوره جدیدی از خشکسالی در آن منطقه آغاز شود. در چنین حالتی پیشنهاد می‌کنیم، برای تعریف تابع $Cov(X_i, X_k | \theta) = \gamma(\theta, t)$ از توابعی بهره‌گرفته شود که دارای دوره تناوب هستند (مانند توابع مثلثاتی).

با توجه به یافته‌ها و آنچه در این مقاله گفته شد، در اینجا به‌عنوان پیشنهادی کلی، در شرایطی که برآوردگر بیز پارامتری محاسبه‌نشده‌ای است، پیشنهاد می‌کنیم که برآوردگر بیز ناپارامتری محاسبه شود. فرمول باورمندی خطی بهینه، از این توانمندی برخوردار است که وزنه‌های بیشتری را به مشاهدات جدید، تخصیص دهد. این مزیت کاربرد گسترده‌ای در مطالعه داده‌های طولی دارد. از آنجا که در بیم‌سنجی، بیشتر داده‌های مورد بررسی از نوع داده‌های طولی است، پیشنهاد می‌کنیم که برای مطالعه چنین داده‌هایی، از رویکرد این مقاله بهره گرفته شود، به‌عنوان نمونه، می‌توان برای نرخ‌گذاری تجربی از آن بهره‌جست.

در پایان پیشنهاد می‌شود، ایده به کار رفته در این مقاله، برای موارد زیر نیز، به کار گرفته شود:

- ۱- برای متغیرهای تصادفی با پارامتر ریسک کلی در قیاس با پارامتر ریسک مکانی.
- ۲- برای حق بیمه باورمندی در حالت کلی (برای نمونه، باورمندی برای روش ذخیره‌سازی نردبان زنجیره‌ای و حق بیمه‌های باورمند برای مدل پواسون آماسیده در صفر و دیگر موارد).

منابع:

۱. اکبری کوشکچه، ا. (۱۳۸۲). «نظریه باورمندی و کاربردهای آن در صنعت بیمه». فصلنامه صنعت بیمه، ۷۱: ۱۳۵-۱۱۷.
۲. بهزادی، ح و شکوری، م. (۱۳۸۷). «کاربرد نظریه باورمندی در پیش‌بینی تعداد خسارت‌ها در بیمه اتومبیل». فصلنامه صنعت بیمه، ۹۱-۹۲: ۱۸۹-۱۶۱.
۳. صندوق بیمه محصولات کشاورزی، (۱۳۹۱). «آشنایی با بیمه محصولات کشاورزی».
۴. مشکانی، م. (۱۳۹۲). «تحلیل سریهای زمانی با برنامه‌های کاربردی در R». مرکز نشر دانشگاهی.
۵. نوریلوچی، س و بیطرف، ل. (۱۳۸۱). «تعیین حق‌بیمه به روش باورمندی بیزی و مدل‌های پویا». فصلنامه صنعت بیمه، ۶۵: ۷۷-۵۹.
6. Lehmann, E. and Casella, G. (1998), Theory of point estimation, Second Edition, Springer.
7. Lehmann, E. and Romano, J. (2005), Testing Statistical Hypotheses, Springer-Veerlag.
8. Marchand, E. and Payandeh Najafabadi, A.T. (2011), "Bayesian Improvements of A MRE Estimator of A Bounded Location Parameter", *Electronic Journal of Statistics*, 5: 1495–1502.
9. Payandeh Najafabadi, A.T. (2010), "A New Approach to the Credibility Formula", *Insurance: Mathematics and Economics*, 46:334–338.
10. Payandeh Najafabadi, A.T. and Hatami, H. and Omidi Najafabadi, M. (2012), "A Maximum-Entropy Approach to the Linear Credibility Formula", *Insurance: Mathematics and Economics*, 51:216–221.